

мислятъ и мнозина неуки хора. Ала това не е истина; защото фонографътъ е една машинка, която може да прѣдава найчуднитѣ пѣсни на човѣка съ неговия говоръ. Направата ѝ е проста и работи съ силата на електричеството.

Наистина много чудна е тази машинка! Ала още по-чуденъ е животътъ на този ученъ мъжъ, който я измислилъ. Той се нарича *Томасъ Едисонъ*.

Най-обичната забава на Едисона въ дѣтинството били дѣтскитѣ играчки. По цѣли дни играелъ съ тѣхъ около майка си и се мъчилъ да ги поправа. Той почналъ да ходи на училище много малъкъ и обикналъ книгитѣ отъ рано. Но на училище ходилъ само 2 мѣсеца, ала написалъ много повече книги, отъ ония учени мъже, които сѣж стояли въ училище 15 години наредъ.

На 11 годишната си възраст за прѣвъ пѣтъ влѣзълъ въ една градска библиотека. Като видѣлъ многобройнитѣ книги, Едисонъ поискалъ да ги прочете всичкитѣ. Но само въ единъ шкафъ имало повече отъ 1000 книги. За единъ мѣсецъ той прочелъ около стотина отъ тѣхъ и то съ голѣмо внимание. Случвало се понѣкога да се бави на нѣкое изречение по цѣли часове. Ето защо той и днесъ можалъ да каже що било писано на всѣка страница на тия книги, които прочелъ въ дѣтинството си.

А на 12 години Едисонъ можалъ вече да изкарва прѣхраната си: продавалъ въ вагонитѣ на желѣзницитѣ вѣстници, ябълки и др. Той пѣтувалъ съ желѣзницитѣ денъ и нощъ. Понеже билъ много пѣргавъ и веселъ, началникътъ на трена го обикналъ и го оставилъ да живѣе постоянно въ единъ вагонъ. Тамъ той четѣлъ най-